

'Απ' τ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο

κι' ἀπ' τὸ ρόδο βγαίνει ἀγκάθι.

το

ΛΑΒΑΡΟΝ

Μὰ δ, τι ἔχω τὸ πουλῶ
Καὶ κάτω ἀπ' τὴν τιμή του
γὰρ νάρπαιτα μέσ' 'ε τὸ μναλὸ
ἔκεινον τοῦ τεχνίτου
πονητιζασε τὴν Ἀθηνᾶ,
δπως λέρ', πολὺ φθηνά.

—

Καὶ πρὸ τὸ σπῆτε της νὰ μπῆ
— ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου —
ὅποιος τὴν εἶδε 'ε τὴν πομπή
τὸ εἶπε μὲ τὸ νοῦ του:
πῶς 'ε τοὺς δρόμους τριγυρά
φασκιωμέτ' ἡ Ἀθηνᾶ.

ΕΠΙΤΡΑΜΜΑ

Αφοῦ θὰ γίνη βασιλῆς σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα
τὶ τάχατος τὸν ἀφελεῖ ἡ δόλια Μανωλάδα,
μήπως δε οὐδὲν γάρισμα νὰ πίνῃ καὶ νὰ τρώῃ
ἀφοῦ καὶ ξύλα καὶ χρονὶ ταῦ βγάζει τὰ Τατό;

—

Διάδοχε τοῦ θρόνου μας, ἐπίτηδες 'στὴ δίνει
γιατὶ ἔνιοιοθε 'ετὰ στήθη σου ἐλληνική καρδιὰ
κι' δίλος ὁ πόσμος σήμερα τὸ λέει καὶ τὸ κρίνει
πῶς λέρωσε τὸ μίλλον σου γι' μετά μανωλαδῶ.